

Borislav Bijelić: Zapisnik sa sjednica Zavičajnog kluba  
studenata Đakovštine 1970. i 1971. godine

ZBORNİK MUZEJA ĐAKOVŠTINE (2013.) str. 285-319

# Zapisnik sa sjednica Zavičajnog kluba studenata Đakovštine 1970. i 1971. godine

UDK 371.83(497.5)“197“(093)

Borislav Bijelić  
Muzej Đakovštine, Đakovo

Knjiga zapisnika sa sjednica Zavičajnog kluba studenata Đakovštine jedan je od rijetkih dokumenata koji nam omogućavaju kakav-takav uvid u rad njegovog članstva u periodu između 1966. i 1971. godine. Sve do potkraj 1970. godine udruga je zaokupljena tipično studentskim problemima, da bi od tada, na krilima hrvatskog nacionalnog pokreta, djelovala kao njegov integralni dio. Gradivo koje ovdje nudimo, iako obimom skromno, zasigurno bi moglo biti od koristi nekim budućim istraživačima ove, kako za lokalnu, tako i za nacionalnu povijest iznimno značajne teme.

Studenti koji su iz različitih dijelova Hrvatske dolazili na studij u Zagreb oduvijek su pokazivali sklonost ka grupiranju prema regijama i mjestima iz kojih su dolazili. Desetljećima su to bili uglavnom neformalni oblici povezivanja upražnjavani po gradskim trgovima, u sobama nekih od zagrebačkih studentskih domova, ili na nekim drugim mjestima, ugostiteljskim objektima ponajviše. Takvi oblici povezivanja bazirali su se na osobnim poznanstvima i prijateljstvima uspostavljenima još u domicilnim sredinama, ali i sličnim senzibilitetima, podjednakim materijalnim uvjetima za studiranje, te uvijek dobro došloj razmjeni informacija o stanju u zavičaju. U vremenima znatno slabije prometne mobilnosti

no što je ona danas, uz tek pokoji osobni fiksni telefon, bez neposredne razmjene informacija i roditeljskih paketa studentske Žvotte teško da se je moglo i zamisliti.

Studenti iz Đakovštine u svemu tome, dakako, nisu bili izuzetak. Početkom 60-ih godina redovito su se sastajali na tadašnjem Trgu republike, uz kiosk smješten na ulazu u Prašku ulicu. Nekako u to vrijeme Đakovčani su došli na ideju da svome druženju daju i određeni institucionalni oblik. U svrhu realizacije te ideje uspostavljeni su kontakti sa predstavnicima đakovačkih društveno-političkih organizacija koji su studentsku inicijativu u cijelosti podržali. Nedugo nakon toga prišlo se osnivanju Klubu studenata općine Đakovo. Pojediniosti oko osnivanja nisu poznate, kao što nije poznato ni to kako je Klub radio do potkraj 1966. godine. Naime, zapisnici sa sjednica iz toga perioda nisu sačuvani, dok su sjećanja aktera na te događaje izrazito površna i kao takva nedovoljno pouzdana. Pojedinci se tek prisjećaju kako je na osnivačkoj skupštini Kluba Grad predstavljao tadašnji tajnik SSRN-a Slavko Veselinović, te da je, prema svemu sudeći, za prvog predsjednika Kluba bio izabran Marijan Aleksić.

Nešto više o radu Zavičajnog kluba studenata Đakovštine znamo za period od kraja 1966. do konca 1971. godine.<sup>1</sup> Aktivnost Kluba sve do potkraj 1970. godine iscrpljivala se, najkraće rečeno, u borbi za poboljšanje materijalnog položaja Zavičajnog kluba, pronalaženja klupskih prostorija, organizaciju izleta u bližoj okolini Zagreba, te poticanje određenih aktivnosti u samom Đakovu. Pod tim aktivnostima podrazumijevali su se susreti predstavnika Zavičajnog kluba sa maturantima đakovačkih srednjih škola kojima su davane upute vezane za odabir fakulteta, kao i savjeti za što bezbolniju i kvalitetniju socijalizaciju nakon dolaska u Zagreb. U nekoliko navrata Klub je, zajedno sa đakovačkim srednjoškolcima, bio uključen u proslavu Dana Republike a, s vremena na vrijeme, odigrana je i pokoja košarkaška utakmica između zagrebačkih studenata i đakovačkih gimnazijalaca. Od pokretanja „Đakovačkih vezova“ primjetan je i interes Kluba da pripomogne u organizacijskom dijelu te manifestacije. Ideja da

1 Zapravo, sve što u ovom momentu znamo o djelovanju Kluba, znamo iz zapisnika sa sjednica Zavičajnog kluba studenata Đakovštine. Sjećanja pojedinaca, kao što smo već istaknuli, nisu dovoljno pouzdana, dok smo u lokalnom tisku o radu Kluba pronašli samo nekoliko kraćih članaka tiskanih u *Đakovačkom listu* 1968. i 1971. godine.

Kako je Zapisnik sa sjednica, barem za sada, najznačajnije informacijsko vrelo o djelovanju Zavičajnog kluba, na ovom mjestu smatram za potrebno ponuditi osnovne informacije o tome kako se Zapisnik našao u posjedu Muzeja Đakovštine. Naime, jedan od aktivista studentskog pokreta i član Zavičajnog kluba bio je i Krešimir Pavić, kasnije dugogodišnji kustos Muzeja Đakovštine. Poslije sjednice u Karađordevu, u vrijeme učestalih progona aktivista Hrvatskog proljeća, odnosno Maspoka, kako se hrvatski nacionalni pokret s početka 70-desetih godina u to vrijeme nazivao, pojedinci su nastojali „skloniti“ sve materijale koji bi ih u slučaju krivičnih progona mogli kompromitirati. Upravo iz toga razloga Krešimir Pavić je Zapisnike sa sjednica „spremio“ na djedov tavan u Preradovićevoj ulici 65 u Đakovu. Tek u novije vrijeme, nakon što je umro djed, a iznenadnom smrću fizički nas napustio i Krešo, njegov brat Kruno pronašao ih je na tavanu obiteljske kuće (skriveno u hrpi starih novina) i poklonio Muzeju Đakovštine.

se preko zimskih praznika pokrenu studentske tribine, kako u Đakovu, tako i selima Đakovštine, nikada nije realizirana. I to bi, što se tiče aktivnosti Kluba studenata do potkraj 1970. godine, uglavnom, bilo sve.

Zavičajni klub studenata Đakovštine bio je registriran unutar organizacije Saveza studenata Jugoslavije, a djelovao je na način kako su djelovale i druge slične organizacije onoga doba. Jednom godišnje održavane su izborne skupštine društva na kojima je biran Upravni odbor koji je onda između sebe birao „članove rukovodstva“: predsjednika, tajnika, blagajnika, a u nekim godinama i ideološko-političkog predsjednika, predsjednika komisije za stipendije itd....

Od osnivanja Kluba pa sve do potkraj 1966. godine, čini se, predsjednik mu je bio Marijan Aleksić. Naslijedio ga je Petar Opalić koji će čelno mjesto u Klubu zauzimati do sredine 1970. godine kada je, na vlastiti zahtjev, odstupio. Osim već spomenutih, evo imena i nekih drugih studenata koji su se isticali u radu Kluba između 1966. i 1970. godine. Godine 1966. u Upravnom odboru kluba bili su Marija Ćosić, Pavo Raguž, Pero Opalić, Andrija Pešut, Zvonko Tomaković, Drago Bodakoš i Janko Milković, a u Nadzornom odboru Josip Baličević, Branko Špehar i Stanko Pišl. Godinu dana kasnije, 1967. godine, Upravni odbor činili su Stanko Anđelić, Josip Baličević, Ružica Fabekovac, Vesna Croato, Petar Opalić, Pavo Raguž, Ivica Stričević, Slavko Stilinović, Rudolf Šimić i Željko Špehar, dok su u Nadzornom odboru bili Stanko Pišl, Antun Pešut i Janko Milković. Za 1968. godinu nemamo podataka. Na Izornoj skupštini održanoj u listopadu 1969. godine u Upravni odbor bili su izabrani Milan Čušić, Božo Duvnjak, Marko Duvnjak, Darko Gabrić, Zvonko Horvatić, Rudika Lacković, Petar Opalić, Dubravka Pavić, Pavo Raguž, Sonja Stanić, Dinko Sinčić, Ivica Stričević, Darko Špehar, Željko Špehar i Ivica Vinković.

Na sjednici Upravnog odbora u svibnju 1970. godine Petar Opalić dao je ostavku na mjesto predsjednika Kluba. Za novog predsjednika izabran je Ivan Brkić, a za njegovog zamjenika Danko Perković. Od toga vremena Zavičajni klub studenata Đakovštine sve izravnije uključuje se u politički život, kako na sveučilištu, tako i izvan njega.

U nastavku ovoga rada donosimo integralnu verziju zapisnika sa sjednica Zavičajnog kluba studenata Đakovštine, i to od sjednice održane 9. studenoga 1970. godine, do zadnje sjednice održane 9. prosinca 1971. godine.<sup>2</sup>

---

2 Različiti zapisničari iskazali su i različit odnos naspram vođenja zapisnika. Neki su to radili izrazito savjesno, pedantno, stilski i gramatički korektno, dok su neki drugi tome poslu pristupili gotovo dijametralno suprotno. Tekstove zapisnika prenijeli smo u izvornom obliku. Intervenirali smo samo na pojedinim mjestima, i to u pravilu tamo gdje su ispušteni pojedini dijelovi rečenica, ili pak u vođenju zapisnika činjene neke druge intervencije u svrhu što racionalnijeg korištenja vremena potrebnog za unos verbalnih iskaza diskutiranih. Nažalost, bilo je i dijelova teksta kojega, uz sav trud, nismo uspjeli pročitati. Te dijelove posebno smo označili.

### **Sastanak upravnog odbora 9. XI 1970.**

Brkić: Priprema za godišnju skupštinu.  
Uoči izbora za narednu godinu, tj. potpuna promjena u načinu i obliku rada.  
Upravni odbor će se sastojati od 11 članova, a predsjednik se bira između njih.

Prijedlog članova upravnog odbora:

- 1) Brkić Ivica
- 2) Opalić Petar
- 3) Lacković Rudika
- 4) Duvnjak Božo
- 5) Duvnjak Marko
- 6) Sinčić Dinko
- 7) Čušić Milan
- 8) Balabanić Vinko
- 9) Pološki Vlado
- 10) Nada Jelić
- 11) Vujčić Antun
- 12) Sobočić Slavko (Sole)
- 13) Cimerman Ivica
- 14) Drenjančević Dubravko
- 15) Rančić Antun
- 16) Kardum Vera
- 17) Vesna Kroato
- 18) Vinković Blaženka
- 19) Barišić Zrinka
- 20) Čušić Jelena
- 21) Perković Danko
- 22) Marija Đurđević

Radno predsjedništvo: Brkić Ivica  
Duvnjak Božo  
Opalić Petar  
Kroato Vesna  
Lacković Rudika

Zapisničar:	Danko Perković
Dnevni red:	1) Izvještaj o radu i izbor predsjedništva 2) Cilj i smjernice djelovanja 3) Izbor upravnog odbora 4) Razgovor s predstavnicima općine i gostima 5) Zabavni dio večeri

### **Zapisnik sa godišnjeg sabora 10. studenog 1970.**

Saboru je nazočno 75 članova „ZK“<sup>3</sup>

Sabor je svečano otvorio i osvrnuo se na protekli period, predsjednik „ZK“ Ivica Brkić. Predložio je dnevni red i članove predsjedništva. Prijedlog je usvojen.

Brkić se osvrnuo na protekli rad, nedostatke u radu, iznio prijedloge za novi program rada itd. Iako se u proteklom periodu radilo, rekao je Brkić, rad je još uvijek ne efikasan, nepotpun i nedovoljan. Uz ispunjenje određenih pretpostavki, sadržaj rada bi mogao biti daleko potpuniji. Taj nedovoljan sadržaj i obim rada može se donekle opravdati, ako se uzmu u obzir neke objektivne i subjektivne okolnosti u kojima se nalazi Klub. Kao vrlo važan čimbenik Brkić je naveo; nedostatak dvorane, premda ona postoji. No ona nije vlasništvo Kluba, ZK je ne može efikasno koristiti, jer su prostorije vrlo skućene, uvijek su zauzete od strane gostiju iz požeške općine, dan našeg korištenja prostorija pada u četvrtak i to je jedini dan. Sve su to razlozi da članovi našeg ZK ne dolaze i ne koriste se tim prostorijama.

Kao najvažniji čimbenik koji je uvjetovao nezainteresiranost članova za ZK jeste nedostatak materijalnih sredstava i neadekvatan i nedozvoljiv odnos dosadašnje političke garniture u Općini prema ZK studenata.

Brkić je iznio i niz konkretnih prijedloga na budući program rada. Prije svega, rekao je on treba povećati suradnju općinskog rukovodstva sa ZK i zajedno raditi na rješavanju problematike koja je zajednička i općini i Klubu. Da bi se to moglo ostvariti potrebno je povećati sredstva Kluba i zajedno sa općinskim

---

3 Zavičajni klub

rukovodstvom pronaći povoljne prostorije za Klub. Na taj bi se način povećala zainteresiranost članova koji bi osjetili potrebu da se aktivnije uključe i u rješavanju cjelokupne problematike na području Đakovštine. Predložio je da općinska Skupština omogući bespovratne kredite onim kadrovima koji su tom području i privredi najpotrebniji, zatim konstituiranje i otvaranje tribina i kviza, suradnja sa Sveučilištem, korištenje orgulja u katedrali, kojima se Đakovo i Hrvatska mogu ponositi, a nimalo se ili nedovoljno koriste. Predložio je organiziranje izleta i suradnju sa drugim ZK itd.

Blagajnički izvještaj podnio je blagajnik Duvnjak Marko. On se osvrnuo na financijsku problematiku, raspored novčanih sredstava i mogućnost da Općina poveća sredstva Kluba.

Biljan Nikola, predsjednik SSRNH<sup>4</sup> za Općinu Đakovo. On je pozdravio sabor i također se osvrnuo na protekli rad, kojeg je okarakterizirao kao nedovoljan. On se također u načelu založio za povećanjem suradnje sa ZK. Odmah je prešao na najaktivnije probleme Đakovštine. Naročit problem su loše ceste koje onemogućavaju društveno-političko djelovanje općinskih organa na cijelom području Đakovštine jer kako on kaže „teško je doći do svih sela automobilom zbog slabe prohodnosti cesta“.

Govori također i o kadrovskoj problematici, problemu odlaska radnih ljudi na rad u inozemstvo itd. Postoji, rekao je Biljan, dokument o analizi kadrova za općinu Đakovo. Predlaže da se taj dokument pošalje i ZK da ga prostudira i pokuša naći rješenje i dati prijedloge. Iznio je također i plansku politiku općine koja se odnosi na izgradnju nekoliko industrijskih objekata, i u vezi s tim i kadrovsku problematiku. Industrijski objekti koji bi se trebali izgraditi u intervalu oko 5 godina su: izgradnja farme nesilica u suradnji sa „Agrokombinomatom Zagreb“, izgradnja klaonice pilića kapaciteta 50 miliona godišnje, izgradnja pilane, novog silosa za stočnu hranu i poljoprivredne proizvode i preradevine. To bi se radilo u sklopu PIK-a Đakovo. Na taj način, po mišljenju Biljana, bar bi se donekle riješio problem odlaska radne snage sa područja općine Đakovo.

Dinko Sinčić se interesira za mogućnost dodjeljivanja bespovratnih kredita koji bi po njegovu mišljenju utjecali na rješavanje kadrovske problematike i spriječili odlazak intelektualaca iz općine Đakovo.

---

4 Savez socijalističkog radnog naroda Hrvatske

Valjetic Tuno, sekretar Općinske konferencije SO<sup>5</sup> pozdravio je sabor. On govori uglavnom o mogućnostima (trenutnim) financiranja Kluba, načinu na koji Klub dobiva sredstva i čimbenicima koji su uvjetovali da republički fond za kreditiranje studenata u Zagrebu nije učestvovao i nije osigurao kreditiranje studenata sa područja Đakovštine. Privredne organizacije sa područja općine su trebale osigurati neka sredstva i udružiti sredstva sa fondom i na taj način omogućiti kreditiranje. Ta bi sredstva iznosila oko 80 miliona. No sredstva ove godine nisu udružena, pa je fond tražio bar garanciju Općinske skupštine da će se ta sredstva naknadno udružiti. OS<sup>6</sup> tu garanciju do sada nije dala i vjerojatno do ove godine fond neće kreditirati studente na području općine. OS<sup>7</sup> će međutim predložiti fondu da omogući kreditiranje onih studenata koji su općini najpotrebniji tako da će od 50-60 molbi biti možda riješeno svega 7.

Sredstva je Klub dobivao na taj način da je omladinski komitet u ime ZK<sup>8</sup> predlagao i davao plan i program rada kluba pri raspodjeli općinskog budžeta, tako da smo mi preko OK<sup>9</sup> dobivali sredstva.

Branko Špehar, sekretar OK SKH<sup>10</sup>

Pozdravio je sabor i iznio svoj pogled na rad kluba čiji je bio osnivač. Osvrnuo se na gotovo svu problematiku koja trenutno tišti Đakovštinu. To se odnosi na aktualnu političku situaciju općine, ekonomsku i kadrovsku problematiku, suradnju i financiranje ZK<sup>11</sup> itd.

Što se tiče ZK<sup>12</sup>, potrebno je da općinska skupština poveća suradnju i da svi studenti učestvuju u rješavanju općinske problematike. Govori o potrebi vraćanja mladih ljudi na zavičajno područje, o potrebi osjećaja rodoljublja i potrebe za povratkom. On ima u vidu potrebu da se klubu povećaju sredstva, ali kad govori o problematici Kluba uspoređuje je sa općinskom problematikom koja se zasniva na siromaštvu i neimanju materijalnih sredstava za rješavanje općinske problematike, pa su adekvatno tome i sredstva koja je moguće odvojiti za klub, također mala.

---

5 Općinska konferencija Socijalističke omladine

6 Općinska skupština

7 Isto

8 Zavičajni klub

9 Općinska konferencija

10 Općinski komitet Saveza komunista Hrvatske

11 Zavičajni klub

12 Isto



Također se osvrće na kreditiranje studenata i kritizira općinsku politiku što nije ažurnija i što se više ne zalaže za suradnju sa FZKS.<sup>13</sup>

Špehar govori o ekonomskoj problematici na području općine kao trenutno najvećem i najvažnijem problemu. Čitava ekonomska struktura i materijalna baza ekonomije i privrede na području općine trebala bi se zasnivati na poljoprivredi i infrastrukturi odnosno tercijarnim djelatnostima. Po ekonomskoj razvijenosti materijalne baze, Đakovština je na nivou Kosova. Uzroke treba tražiti uglavnom u sistemskim oblicima upravljanja materijalnom bazom, kadrovskoj problematici i političkim elementima na području općine.

Trenutno su, rekao je Špehar, potrebni ekonomisti, pravnici, profesori, tehnolozi itd. Za njih se osiguravaju i sredstva i stanovi, ali njih nema.

Špehar se osvrnuo i na političku aferu oko Đakova, uzrocima te afere, pokušajima nekih elemenata da pozitivno rješavanje ekonomske i kadrovske problematike pokušaju svesti na političko obračunavanje koje se bazira na nacionalnoj osnovi. Netko pokušava proturiti ideje da sadašnje političko usmjerenje i djelovanje teži ka ugroženosti Srba, obračunavanje i izbacivanje Srba sa položaja, negativan odnos prema studentima Srbima itd. Špehar je bio kratak i jasan. Rekao je da sadašnje općinsko rukovodstvo vodi politiku koju je zacrtao CK SKH na svojoj 10. sjednici<sup>14</sup>, čvrsto stoji na toj liniji i od nje neće odstupiti. Ako nekome takva politika ne odgovara, rekao je dalje Špehar, općinsko rukovodstvo sa takvim elementima nema što razgovarati. Takve elemente treba likvidirati sa rukovodećih mjesta i u potpunosti onemogućavati takvo djelovanje. Što se tiče nacionalne strukture, oko 80% je ljudi na području Đakovštine, hrvatske nacionalnosti, a ostalo su Srbi, Mađari i ostale nacionalnosti, prema tome i zastupljenost u općinskim organima i rukovodećim mjestima treba biti adekvatna toj strukturi, tj. normalno je da na području općine, u općinskim organima, rukovodećim mjestima i međurepubličkim funkcijama bude zastupljeno najviše Hrvata. Što se tiče specifičnih položaja, kao načelnik narodne obrane, javne sigurnosti, republički zastupnici itd. trebalo bi da budu svakako ljudi hrvatske nacionalnosti. To ne znači da nema mjesta Srbima, ili da se oni žele namjerno smijeniti, za nas je prije svega, rekao je Špehar, važno da ljudi budu stručnjaci sa znanjem i kvalifikacijama kojima će pridonijeti provođenju zacrtane politike bez obzira bili oni Srbi, Hrvati ili netko treći.

13 O kakvom političkom, financijskom, studentskom, ili nekakvom drugom tijelu je riječ, nije nam poznato. Nije isključeno da se radi o proizvoljnoj konstrukciji zapisničara sa ciljem što efikasnijeg vođenja zapisnika.

14 10. sjednica Centralnog komiteta Saveza komunista Hrvatske održana je u Zagrebu od 15. do 17. siječnja 1970. godine. Na sjednici je učvršćen reformski kurs politike Saveza komunista Hrvatske koji je, barem u početku, imao i otvorenu podršku Josipa Broza Tita.



Karavidović Damir govori o nacionalnoj i ostaloj superiornosti na položajima, postavlja pitanje da li je isto to prije bilo i što se namjerava raditi po tom pitanju.

Špehar potvrdno odgovara na to pitanje, i kaže da je došlo do suštinskih promjena u općinskoj politici, govori o politici koja će prihvatiti sve nacionalnosti.

Podhroški Nikola govori o apsurdnoj situaciji u kadrovskoj politici i postavlja pitanje tko je u proteklih 25 godina odgovoran za ovu situaciju. Pita zašto, ako se već traže kadrovi, ne pristupi na adekvatan način, tj. zašto im se ne omoguće krediti.

Ferdo Bušić: Ferdo je predsjednik „ZK Imočana“<sup>15</sup>. Pozdravio je sabor i zaželio uspjecha u budućem radu i radu sabora. On je akcent stavio na potrebu pojačane suradnje među zavičajnim klubovima, a naročito između naša dva kluba koja imaju dosta dodirnih točaka. I same naše općine, rekao je on, nalaze se u gotovo istoj političko-ekonomskoj situaciji, tj. problematika im je vrlo slična.

Malo ga čudi odnos naše općine prema našem ZK<sup>16</sup>. Kaže da njihova općina prilazi problemima njihova kluba sa mnogo više razumijevanja, pogotovo kad se radi o finansijskom učešću općine.

Ante Rančić: Naročit akcent stavio je na problem nezaposlenosti i načinu rješavanja tog problema, zatim postavlja pitanje tko, zašto, kako i dokle će podrivati ekonomsko političku strukturu na području općine. Elemente koji su gotovo 25 godina vršili takav negativan utjecaj naziva političkim podzemljem. Pita se tko i na kakav način omogućuje djelovanje tih elemenata. Konstatirao je uglavnom da su to elementi koji se protive politici SKH<sup>17</sup>, da djeluju suprotno, ali nije moguće trenutno otkriti mrežu koju oni čine, a ne zna se točno ni oko koga se oni okupljaju.

Konstatirano je također da bi se problem nezaposlenosti trebao riješiti razvojem tercijarnih djelatnosti.

Balabanić Vinko. On se osvrće uglavnom na nerazvijenost koja je logična posljedica jedne centralističke, antinarodne politike, koja je dirigirana iz Beograda. Po njegovu mišljenju sa glavnim gradom Hrvatske, koji je ujedno i najveći industrijski centar u zemlji, ne postoji odgovarajuća suradnja, pa bi se

15 Zavičajni klub Imočana

16 Zavičajni klub

17 Savez komunista Hrvatske

trebalo ekonomski povezati sa tim centrom. Kao primjer eksploatacije Hrvatske od jedne centralističke institucije, navodi i primjer „Poljobanke“ koja se bavi svačim više nego onim zašto je stvorena društvenim sredstvima, a to je ulaganje kapitala tamo odakle će izvući što više profita. To su dakle uskonacionalni interesi koji su u suprotnosti sa osnovnim postavkama našeg sistema.

Duvnjak Božo govori o kulturnoj djelatnosti Kluba, koja je nedovoljna i mogućnosti budućeg djelovanja uz pretpostavku da se naiđe na razumijevanje u općini i ostalim centrima u Đakovu i Zagrebu. Iznio je i konkretne prijedloge, kao na primjer organiziranje kazališnih predstava od strane dramskih i kazališnih kuća iz Zagreba.

Duvnjak se također osvrnuo na odnose unutar Kluba, i to odnose bazirane na nacionalnoj osnovi, odnosi su prilično nezdravi i štete radu Kluba i međusobnoj suradnji studenata Đakovštine s obzirom na nacionalnu pripadnost. Kao primjer navodi incident neposredno prije održavanja sabora, kao da je plakat koji je imao zadatak da obavijesti članove Kluba o održavanju sabora bio pisan čistim hrvatskim jezikom. Gotovo sve članove Kluba srpske nacionalnosti to je smetalo. Duvnjak smatra da takvo pokvareno i ujedno i jadno shvaćanje govori koliko takvi ljudi nisu sposobni da budu realni, poštteni i dobronamjerni, jer, kako on kaže, nijedan pošten Srbin se neće uvrijediti ako se u Hrvatskoj upotrebljava hrvatski jezik.

Članovi novog upravnog odbora:

1. Brkić Ivica
2. Duvnjak Božo
3. Duvnjak Marko
4. Opalić Petar
5. Balabanić Vinko
6. Sinčić Dinko
7. Vinković Blaženka
8. Kardum Vera
9. Rančić Ante
10. Lacković Rudika
11. Vesna Kroato

U Zagrebu, 10. XI 1970.

Danko Perković

**Zagreb, 24. studeni 1970.**

### **Sastanak upravnog odbora**

Sastanak je održan na „Savi“ u sobi 318/4 sa početkom u 20 sati. Sastanku su nazočili ovi članovi upravnog odbora:

1. Ivica Brkić
2. Ante Rančić
3. Blaženka Vinković
4. Dinko Sinčić
5. Božo Duvnjak
6. Marko Duvnjak
7. Vinko Balabanić

Osim članova upravnog odbora sastanku su bili nazočni i ovi članovi Zavičajnog kluba:

1. Danko Perković
2. Ante Mandarić

#### Dnevni red:

1. Biranje novog rukovodstva
2. Rasprava o narednim zadacima kluba
3. Razno – (Ova točka bila je djelomično u prve dvije tako da se nije imalo ništa reći!)

#### 1. Biranje novog rukovodstva

Pošto se prešlo na prvu točku Danko Perković dosadašnji tajnik kluba dao je u nekoliko rečenica sasvim kratko (pored toga prije početka sastanka pročitao je i zapisnik sa nedavne sjednice kluba koja je održana 10. studenog 1970. u Zagrebu) presjek rada kluba u minuloj sezoni. On je rekao da je klub imao uspjeha što se tiče samog učešća na folklornoj smotri „Đakovački vezovi“. Međutim osvrnuo se i na probleme koji su zapriječavali da se postignu još bolji rezultati. Isto tako se kritički osvrnuo i na propuste koji su bili subjektivne prirode (misli se na neaktivnost članova kluba).

Govoreći o radu kluba kolega Danko se neminovno osvrnuo i na osobu i aktivnost dosadašnjeg predsjednika kluba Ivicu Brkića, koji je na ovu dužnost došao 19. svibnja poslije ostavke dotadašnjeg predsjednika Petra Opalića. Danko

je u govoru bio otvoren i iskren. Istaknuo je veliku marljivost predsjednika Ivice Brkića koju je pokazao za kratko vrijeme. Istaknuo je njegove zasluge u organizaciji Vezova (pored drugih organizacionih stvari u suradnji sa ostalim kolegama ostvario je recital rodoljubne poezije).

Danko je zatim istakao da predsjednik treba biti čovjek koji će raditi (ostali su isto podržali ovo mišljenje). Također je naveo da je dosada radila samo nekolicina ljudi i da se to više ne bi smjelo događati!

Perković je predložio za predsjednika Ivicu Brkića. Nakon toga za riječ se javio Vinko Balabanić i pored ostalog rekao: „On je započeo (misli se na I.B. opaska zapis.) tek ima nekoliko mjeseci sa radom i prema tome smatram da bi on i dalje trebao vršiti tu dužnost, naravno uz punu podršku i pomoć svih članova kluba“.

Ivicu Brkića osim njih dvojice, kao predsjednika kluba prihvatili su i ostali članovi: Božo Duvnjak, Ante Rančić, Marko Duvnjak, Blaženka Vinković i Dinko Sinčić.

Pošto je jednoglasno predložen Ivica Brkić je prihvatio i zahvalio na povjerenju mu dužnosti.

Sada se prešlo na izbor tajnika. Balabanić predlaže A.Rančića, a Sinčić B.Vinković. Blaženka ne prihvaća prijedlog. Nakon toga svi članovi kluba glasaju za Antu Rančića koji se prihvaća dužnosti tajnika kluba.

Poslije ovoga dijela članovi upravnog odbora su jednoglasno odlučili da blagajnik bude Marko Duvnjak.

Prva točka dnevnog reda je iscrpljena s izborom:

Predsjednika - Ivica Brkić

Tajnika - Ante Rančić

Blagajnika - Marko Duvnjak

## 2. Rasprava o narednim zadacima kluba

Ovogodišnju aktivnost kluba potrebno je usmjeriti u nekoliko pravaca. Djelokrug rada bi trebao biti širi nego što je bio do sada. Osim što će se raditi ovdje u Zagrebu veliki, ako ne i glavni cilj našeg rada trebao bi biti vezan u područje Đakovštine.

To je okvirno iz cijele rasprave svakog člana upravnog odbora. U vezi s time odlučeno je da se što skorije tiska plan rada i da se pošalje Općinskom saboru u Đakovu kako bi nam dodijelili sredstva za ostvarivanje postavljenih zadataka. Nakon nekoliko dana ovaj plan rada je tiskan i poslan na uvid u Općinski sabor, kojeg u cijelosti ovdje donosimo:

## PROGRAM RADA ZAVIČAJNOG KLUBA STUDENATA ĐAKOVŠTINE

ZK<sup>18</sup> studenata Đakovštine postoji već nekoliko godina, ali se njegovo djelovanje gotovo nije ni osjetilo u zavičajnoj općini, ako izuzmemo sudjelovanje na „Đakovačkim vezovima“ i neke razgovore vođene s predstavnicima općine, te jednu studentsku zabavu. Prelistaju li se stari zapisnici uočiti će se veliki planovi, koji nikada nisu bili ostvareni zbog nedostatka novčane pomoći općinskog sabora.

Od svibnja ove godine, uporedo s događanjima u Đakovštini, djelatnost kluba naglo je porasla. Za sljedeću godinu planirano je više nego ikada do sada. Kad bi se ti planovi i ostvarili, uvjereni smo da bi Đakovština mnogo dobila na kulturnom i političkom polju. Naš plan za sljedeću godinu sastoji se iz nekoliko točaka:

### 1. DRUŠTVENO-EKONOMSKA DJELATNOST

Ovdje se naročito mislimo povezati s općinskim saborom i komitetom SK<sup>19</sup>. Tu zahtijevamo sudjelovanje pri donošenju mnogih važnih odluka u općini i donošenju odluka neposredno značajnih za studente. Nadamo se da buđenjem rodoljublja možemo mnogo učiniti na ponovnom ožvljavanju Đakovštine vraćanjem mladih stručnjaka.

### 2. KULTURNO DJELOVANJE

Đakovo je izgubilo ono značenje koje je imalo nekada u hrvatskoj kulturi. Zato ćemo uložiti puno truda da već u ovoj godini izmijenimo stanje. Ako bi se „Kongres hrvatske kulture“ održavao u Đakovu, to bi tražilo od nas puno angažiranje. Za sljedeću godinu planirano je nekoliko gostovanja najpoznatijih zagrebačkih kazališta. Već su za proljeće ugovoreni programi za održavanje koncerata u katedrali. Znamo da će u početku ići dosta teško, ali publiku treba odgojiti. Osim toga, planirano je dovođenje i poznatih imena naše zabavne glazbe. Ove godine namjeravamo pokrenuti i kulturno-političku tribinu gdje bi nastupali poznati umjetnici, kulturni i znanstveni radnici, političari i to uglavnom iz Zagreba. U svemu ovome potrebna nam je i pomoć Sveučilišta. Djelovanje studenata u Đakovu moglo bi se najviše osjetiti u vrijeme kada borave u svome

---

18 Zavičajni klub

19 Savez komunista

gradu. Zato smo odlučili u suradnji s općinskim komitetom SO<sup>20</sup> u praznim i dosadnim ljetnim danima organizirati kviz u Domu kulture. Pitanja u kvizu odnosila bi se na znamenitosti Đakovštine. S tim kvizom namjeravamo pokrenuti mnoga pitanja u našoj općini samim tim što bi nastupali u razgovorima i predstavnici općinskih tijela.

### 3. SURADNJA S TURISTIČKIM DRUŠTVOM

Ovo smatramo veoma važnim čimbenikom našeg djelovanja. Daljnjim uspjesima „Vezova“, mi studenti, možemo doprinijeti svojim vlastitim programom uključujući se u opći program i obavljanjem raznih tehničkih poslova na „Vezovima“. U mnogome možemo doprinijeti na propagiranju kulturno-povijesnih znamenitosti Đakova.

### 4. SURADNJA SA SREDNJOŠKOLSKIM CENTROM

Pri kraju svake školske godine s maturantima se održavaju razgovori o fakultetima, uvjetima upisa i studija. Naročito je tu važna suradnja i s muzičkom omladinom. Moguće je čak za srednjoškolce organizirati pojedina predavanja iz znanosti i umjetnosti. Sve je ovo moguće učiniti uz punu suradnju s nastavnicima.

### 5. DJELOVANJE U ZAGREBU I SURADNJA S DRUGIM KLUBOVIMA

Za naše djelovanje i okupljanje studenata potrebna nam je vlastita prostorija. Za normalan rad potrebno je kupiti i opremu za prostoriju: gramofon, ploče, šah-garniture itd. U Zagrebu naši studenti sudjeluju u sportskim natjecanjima, a i sami ih ponekad organiziraju. Ove godine imamo u planu upoznavanje zagrebačke okolice, tj. organiziranje grupnih izleta, zatim u suradnji s ostalim klubovima razmjenu mišljenja s mnogim poznatim javnim radnicima Zagreba. Suradnju s drugim klubovima mislimo proširiti na taj način, što bi organizirali uzajamna gostovanja.

Sve ove navedene točke u našem planu rada zahtijevaju za potpuno ostvarenje velika novčana sredstva. Veliki dio tih sredstava potreban nam je za plaćanje prostorija, za opremu, za organizaciju gostovanja drugih ZK<sup>21</sup>, organizaciju izleta, troškove nabave administrativnog materijala za klub, kupovanje nekih tjednika i još nekih časopisa, troškovi održavanja godišnjeg sabora, zatim troškovi gostovanja kulturnih, znanstvenih i političkih radnika, gostovanje glazbenih umjetnika i kazališta itd.

---

20 Socijalistička omladina

21 Zavičajni klub

Smatramo da nam je za ispunjavanje ovog plana potrebno najmanje 10 000 ND, pa toliko tražimo od općinskog sabora. Mislimo da to nije previše, jer je ovaj isti klub za puno manji program tražio čak 19 500 ND i to prije tri godine. Na godišnjem saboru pomoć nam je obećana, pa se nadamo da ćete ovo uzeti u ozbiljno razmatranje.

S drugarskim pozdravom ZK<sup>22</sup>

Predsjednik: Ivica Brkić

Zapisnik vodio:

Marko Duvnjak v.r.

**Zagreb, 18. siječnja 1971.**

### **IZVANREDNI SABOR STUDENATA ĐAKOVŠTINE**

U Zagrebu, Palmotićeve 30 održan je izvanredni sabor studenata Đakovštine kojem je nazočavao 51 član ZK<sup>23</sup>. Sabor je otvorio predsjednik kluba Ivica Brkić. Izrazivši zadovoljstvo što smo se okupili u tako velikom broju pozdravio je sve prisutne među kojima i goste: Ivicu Jurčevića iz Duvna – studenta ekonomije, Franu Mandića studenta filozofije iz Ljubuškog i Nikolu Tomaševića studenta PMF<sup>24</sup> i predstavnika kluba Kordunaša.

Prisutni su zatim izabrali radno predsjedništvo i to: predsjednik – Božo Duvnjak i članovi: Ivica Brkić, Ante Župan i Dinko Sinčić, a nakon toga i zapisničare: Marka Duvnjaka i Antu Rančića.

Nakon toga predložen je i dnevni red koji je jednoglasno usvojen:

1. Rasprava o problemima kluba
2. Aktualna politička situacija na Hrvatskom sveučilištu

---

22 Isto

23 Isto

24 Prirodoslovno matematički fakultet



## 1. RASPRAVA O PROBLEMIMA KLUBA

Prvi se za riječ javio predsjednik kluba Ivica Brkić. On je istakao da se pojedini članovi kluba ne slažu sa Upravnim odborom kluba. Naime smatraju da je u odboru malo ljudi koji su rođeni u Slavoniji, a da klub vode ljudi rodom iz drugih dijelova Hrvatske. Brkić je rekao da je dobro da se ljudi bune jer će se nešto i raditi, ali je istakao da ne vidi razlog da u Upravni odbor ne uđu ljudi koji nisu rođeni u Đakovštini, a jedan dio Žvota su tamo proboravili. Ti ljudi također mogu poprimiti odlike autohtonog stanovništva, a što je najvažnije osjećaju potrebu borbe za boljitak ovog kraja.

Nakon ovoga dat je od strane prisutnih prijedlog kandidata za Upravni odbor. U Upravni odbor izabrano je novih 6 članova te ih sada broji ukupno 17 i to 11 starih:

Ivica Brkić  
Vinko Balabanić  
Božo Duvnjak  
Marko Duvnjak  
Dinko Sinčić  
Blaženka Vinković  
Rudika Lacković  
Ante Rančić  
Vera Kardum  
Vesna Kroato  
Pero Opalić

i 6 novih:

Pero Subašić  
Krešimir Pavić  
Ivica Dragila  
Dubravko Filipović  
Ivica Čizmarević  
Tomislav Šarčević.

Poslije izbora Upravnog odbora B. Duvnjak predsjednik radnog predsjedništva pročitao je zapisnik sa sastanka Upravnog odbora koji je održan u Zagrebu 24. studenog 1970.

Kada je i ovaj dio bio završen diskutanti su se javljali sljedećim redom:

Marko Duvnjak – On je rekao kako bi se ZK<sup>25</sup> trebao povezati sa sredstvima informacija u Đakovštini, a to su „Đakovački list“ i „Radio Đakovo“. Ovo bi bio način da se ZK<sup>26</sup> još više približi matičnoj općini da se između građana i nas studenata izvrši što bliskija suradnja. Na ovaj način bi se mnogi problemi prije uočili, a njihovo rješavanje bi bilo brže i potpunije.

Naveo je konkretno i kako bi se ovo moglo ostvariti: naime trebalo bi poslati pismo u redakciju sredstava informacija sa molbom da nam odobre suradnju i ustupe dio prostora ili vremena. Trebalo bi u Zagrebu zadužiti jednu ili dvije osobe koje bi koordinirale rad da ne bi došlo do preklapanja i sl.

Pero Opalić – Govori o izletu u Čateške toplice na koji bi se pošlo 20. veljače 1971. Polovicu iznosa bi trebao platiti klub, a polovicu putnik. On je popisivao prijavljene kandidate i istakao da ih najmanje treba biti 30. Što se tiče izleta M.Duvnjak je rekao da klub gotovo i nema sredstava, jer nije dobio od općine i da ako ne dobije neće moći platiti onu polovicu.

Ivica Brkić – je istakao kao najveći problem dvoranu. On je zamolio sve prisutne da koliko je u njihovoj moći da potraže dvoranu jer je to uvjet normalnog rada.

Vinko Balabanić – pošto je saslušao program rada koji je predhodno pročitan istakao da je to ambiciozan program i da se nešto ostvari bilo bi jako dobro s obzirom na praksu iz minulih sezona. Dalje je istakao da su za ostvarenje plana potrebna i novčana sredstva koja treba dati općina, dok će se putem samofinanciranja stvari sporije odvijati.

Antun Vujčić – je apelirao na skup, da ako netko ima neku vezu u općini da pomogne da bi se sredstva što prije dobila.

Božo Duvnjak – napominje da je u Đakovu osnovan ogranak Matice hrvatske i da bi u afirmaciji ove ustanove hrvatskog naroda u ovom djelu mnogo mogli doprinijeti i studenti naročito ako bi se u Đakovu održao i Prvi kongres hrvatske kulture.

Također apelira na studente ako se nađu u Đakovu za vrijeme tribina da ih posjete i uzmu riječ u diskusiji.

Sinčić Dinko – se pozvao na skup i zamolio studente ako itko pozna ili dođe u kontakt sa poznatim osobama pogodnim za održavanje tribine u Đakovu, da ih za iste zamole.

---

25 Zavičajni klub

26 Isto

Ivica Brkić – zalaže se za prijateljsku atmosferu i moli nove članove UO da budu aktivni. Dalje iznosi da trebamo popis svih studenata. On se također zalaže za suradnju sa „ĐL“<sup>27</sup> i „RĐ“<sup>28</sup> kao i svi prisutni.

Vinko Balabanić – ističe da bi se trebao osnovati ogranak kluba u Osijeku da bi nastale probleme mogli zajednički što uspješnije riješiti. Zalaže se za pisanje u „ĐL“<sup>29</sup> i navodi da bi trebalo posvetiti naročitu pažnju „seljačkom pitanju“ i kulturnim pitanjima. Ovo je podržao i B. Duvnjak i nadodao da smo došli na nivo Kosova i istakao problem zaposlenosti, naime od 12 000 zaposlenih 7000 radi izvan domovine. Istakao je da su birokrati onemogućili podizanje tvornice „CROATIA“ u Đakovu. Skup traži imenovanje tih rukovodilaca, a Ivan Žvić tvrdi da imena nisu ni važna nego metode i postupci. Nakon toga Balabanić kaže da je to birokratsko-unitarističko i centralističko rukovodstvo (aplauz).

S ovim diskutantima je završena prva točka dnevnog reda i prešlo se na drugu:

## 2. AKTUALNA POLITIČKA SITUACIJA NA HRVATSKOM SVEUČILIŠTU

Rasprava na ovu temu tekla je ovim redom:

B. Duvnjak – U diskusiji nema čula-kazala i proizvoljnih konstrukcija nego treba govoriti sa činjenicama.

Župan – On kaže da se ne treba govoriti koristeći argumente nego davati samo svoje prognoze i svoj stav.

Brkić – Ističe da se radi o jednoj povijesnoj situaciji i napominje da je ova tema stigla čak do Moskve i Washingtona te treba vrlo ozbiljno i odgovorno prići ovoj temi.

Nadalje je istakao da trebamo ovdje donijeti svoj stav i uputiti ga u: rektorat, Uredništvo SL<sup>30</sup>, Vjesnika, Saveza studenata i RT Zagreb.

Opalić – On iznosi da nema kvoruma i da ne možemo donijeti nikakav stav i odluke.

---

27 Đakovački list

28 Radio Đakovo

29 Đakovački list

30 Studentski list

B.Duvnjak – Napominje da su dosada važile sve odluke iako nikada nije bilo kvoruma. On je rekao da je ovo najveći skup u povijesti kluba osim godišnjeg sabora koji je održan 10. studenoga 1970. (aplauz)

Perković – Pitanje kvoruma uopće ne treba postavljati jer je ovo jedan od najvećih skupova i gotovo je nemoguće da se više ljudi sakupi.

Balabanić – Također se slaže s time da je pitanje kvoruma sasvim nepotrebno, što je podržala i velika većina.

Protrka – Govori da predsjedništvo treba postaviti problematiku pa da se onda diskutira. On ističe da su novine pisale svašta i slabije upućeni uopće se ne mogu snaći u tom košmaru i mogli bi steći krive zaključke.

Perković – Na Hrvatskom sveučilištu dešavaju se krupne promjene koje su od povijesnog značenja. On ističe da je Sveučilište jedinstvo studenata, nastavnika i drugih koji su posredno ili neposredno uključeni u njegov rad. Studenti su izborili mjesto svoga prorektora. Oni su izabrali prvoga prorektora Hrvatskog sveučilišta – studenta, a to je Ivan Zvonimir Čičak. Time se digla bura na Sveučilištu i oko njega. To je osoba koju su do sada negirali Savez studenata, Savez komunista i njegovi aktivni po domovima. Mnogi su htjeli dokazati da je izbor neregularan, no međutim dokazano je da je izbor regularan i demokratičan. Savez studenata je tvrdio kako su profesori izabrali I. Z. Čička za prorektora, a ne studenti. Ovo je krivo postavljeno jer se zna da su izbori bili tajni kao i za ostale prorektore-profesore.

I. Z. Čičku su prišivene razne etikete bez argumenata. Govori se da je neofašista, ustaša, frankovac, klerikalac itd. Ove etikete su mu dodijelili Savez studenata i Savez komunista Sveučilišta. Smatram da je i ovo potpuno deplasirano i još jedna neoprostiva greška.

Drugi ljudi, a to je većina studenata su odbacili energično ovo etiketiranje i podržali I. Z. Čička. Tako su nastale dvije struje ili dvije strane. Za to su uglavnom zaslužni SS<sup>31</sup> i komunisti Sveučilišta.

Drugi kandidat za prorektora je bio Damir Grubiša kojega je kandidirao SS<sup>32</sup>. O njemu kao osobi uopće ne treba govoriti negativno. Osuditi treba SS<sup>33</sup> koji je već prije vremena D. Grubišu vidio kao prorektora. Bila je to u neku ruku predizborna kampanja jer je rabio i sredstva javnog informiranja.

---

31 Savez studenata

32 Isto

33 Isto

Sve ove negativne postupke dokazali su zborovi studenata. Odjednom iza etiketa nije nitko više stajao, a zna se dobro čiji su produkt bile. Kada je na zboru u Šarengradskoj I. Z. Čičak pitao za argumente ta je osoba zabila glavu u ruke.

On je okarakteriziran kao klerikalac samim tim što je prešao crkveni prag. Nitko se nije upitao što on radi u Crkvi. Vidite tu je greška. Dalje je iznio da komunista ima oko 2 mil., a od 18 mil. dobar dio su vjernici i idu u crkvu. Ovo je naročito značajno za seljake i radnike tj. na bazu nacije i SK<sup>34</sup> mora na njih računati ako želi biti avangarda.

Zbog toga što djeluje u Crkvi on ne mora biti protivnik SK<sup>35</sup> i 10. sjed. CK SKH<sup>36</sup>. Neki su čak rekli da ga iz inozemstva stipendiraju destruktivne snage. Njega zapravo stipendira jedan književnik iz Italije, a ne destruktivne snage. (aplauz).

B. Duvnjak – Čita pismo I. Z. Č. koje je izašlo u „Omladinskom tjedniku“.

Opalić – Osvrće se na Perkovićevo izlaganje i korigira njegov podatak o odnosu komunista i nekomunista u Jugoslaviji. On ističe da je Čičak aktivan u Crkvi. Postavlja pitanje zašto Čičak nije član npr. „Crvenog križa“, a ne organizacije „Pax Cristi“. On je klerikalac i po tome se bori za političke ciljeve Crkve.

Rekao je da CK SKH<sup>37</sup> ne stoji iza I. Z. Čička i rekao da vide izlaganje M. Tripala i Savke Dabčević-Kučar.

Brkić – Opalić Petar nije iznosio objektivno informacije. (aplauz). Čičak ako prelazi prag Crkve, a on to čini, on mora biti aktivan.

On se dalje osvrnuo na pojavu koja do sada nije izlazila na vidjelo i rekao da u našem klubu postoje i špijuni koji su poslije dogovora u prošli utorak rekli čak da je bio prisutan I. Z. Čičak. Dogovor se održao u sobi 318/4 studom „Sava“, a ovakve informacije koje su proizvoljna konstrukcija dotičnih osoba ne služe na čast nama, a još manje njemu samome.

Protrka – Opalić je iznio odnos komunista i nekomunista u SFRJ<sup>38</sup>-u koji iznosi 2:9. Opalić je onih (9) tj. najveći broj stanovnika okarakterizirao kao apolitične.

Rekao je dalje da i religiozan čovjek može isto tako uspješno biti prorektor kao i svi drugi ljudi. Grubiša je već apsolvent i on nije

34 Savez komunista

35 Isto

36 Centralni komitet Saveza komunista Hrvatske

37 Isto

38 Socijalistička Federativna Republika Jugoslavija

- pogodan za to mjesto, a osim toga kada sagledam svu ovu situaciju čini mi se da je on ipak karijerista, a mi i naš narod takve ne trebamo.
- Opalić – One ljude koje sam nazvao apolitičnim nisu do kraja apolitični.
- Protrka – Odgovara na ovo Opaliću i konstatira da SK<sup>39</sup> gubi popularnost i za to je potrebno pronaći uzroke jer SK<sup>40</sup> mora biti vodeća partija.
- M. Duvnjak – Oštro je osudio one ljude koji su prenijeli dezinformacije iz njegove sobe o tobožnjem prisustvu I. Z. Čička. Mislim da nije trebalo da SK doma „Sava“ raspravlja o mojoj sobi i da osobe koje su pronijele krivu informaciju trebaju još jednom preispitati svoju svijest i zapitati se da li su svjesni svojih nedjela.
- Z. Bošnjak – Pero je govorio o grupi koju je trebao dovesti ovdje. Mene bi interesiralo o kakvoj se to grupi radi i kakve su mu bile namjere kada je ovo rekao: Ujedno mislim da grupašenju moramo jednom stati na kraj!
- Opalić – Htio sam dovesti medicinara koji je trebao doći, a nije iz Đakovštine koji je bio u Šarengradskoj. Opalić je zatim rekao da je klerikalac čovjek koji se bori za napredak crkve i miješanje crkve u društvena pitanja tj. u politička pitanja.
- On je dalje istakao da se zgrozio kada je I. Z. Čičak izabran za prorektora. Ja sam se s njime sretao na fakultetu. On djeluje arogantno, ima svoj „bundin“ i sjeda bezveze iako ima mjesta u predavaonici. On se ponaša kao huligan. Ljudi su na njega pokazivali i govorili: „Taj je čovjek bacan iz škole. Bio je eksponent ekstremizma.“ (Opće komešanje, Žamor i negodovanje).
- B. Duvnjak – Slušajući ovo tendenciozno Opalićevo izlaganje mogao bih se upitati, nad čim se to Pero nije sve zgrozio. On je ljetos rekao za onaj recital na „Vezovima“ da je to „sranje“. Znamo dobro da je to bio recital nacionalne rodoljubne poezije, a bila je i izrecitirana himna: „Lijepa naša“. Dolazi se do zaključka da što je god „hrvatsko“ Opalića smeta i još tomu daje etiketa „sranja“ (ispričavam se na izrazu, ali je bilo doslovno tako).
- Karavidović – Istakao je da se radi o historijskom trenutku i rekao da je netko treći opasan. Taj treći je jugounitarizam koji je u Hrvatskoj najuočljiviji. Dalje je rekao da je Čičak nacionalista i šovinista on bi bio u zatvoru. Ovdje mi ne smijemo raspravljati o SK<sup>41</sup>. Naš glavni problem je „program 300 dana“. To je misao svih studenata i taj program ne može provoditi neko iz Saveza studenata. Drugi prorektor Hrvoje Požar je rekao da je došlo

39 Savez komunista

40 Isto

41 Savez komunista

„odozgor“ da Čička treba srušiti. On se na kraju založio da Čičak može ostati na toj dužnosti koju su mu povjerili studenti i profesori.

Sinčić – Diskusija mi se ne sviđa. Ona je emocionalno obojena. Ja imama pravo vjerovati kome hoću. On je nadalje istakao zamjerke na izbore za prorektora i izrazio sumnju u regularnost. Prorektor je mogao biti svaki od nas i svi smo mi karijeristi i mi ne možemo govoriti o tome.

Za funkciju prorektora zaslužan je samo Savez studenata, a njihova je greška što se nisu približili studentima, također kampanja nije trebala ovakva biti.

Čičak nije dao garanciju da će se ostvariti program „300 dana“<sup>42</sup>. On je istakao da je CK<sup>43</sup> protiv Čička, a da Predsjedništvo nije i još jednom je podvukao da Čičak nije dao garanciju.

B. Duvnjak – Čičak je veliki reformator i stalno ide naprijed. Grubiša je došao iz Beograda i nije bio stalno na našem Sveučilištu i otkud garancija da će Grubiša provoditi program „300 dana“. U njegovo ime govori Lang i čini mi se kao da se on želi sam proturiti i nametnuti.

Dalje se osvrnuo na St. list i rekao da je on širio dezinformacije. Kakva je to objektivnost tiska? Čizmić se ispričava Đereku na skupštini Filozofijskog fakulteta time da nije bio obaviješten!?!

Nije istina da se CK SKH<sup>44</sup> izjasnio protiv Čička. Tko garantira da na ponovljenoj skupštini Čičak opet ne bi bio ponovno izabran i zamislite se onda u kakvom bi položaju onda bio CK SKH<sup>45</sup>. Njima sigurno nije ni na kraj pameti da izgube ili još više udalje inteligenciju.

Na kraju izlaganja osvrnuo se na Sinčićev iskaz, da on ima pravo vjerovati kome hoće i da je to čuo od „velikih“ ljudi kojima on vjeruje. Ovime Dinko želi reći da je njegovo mišljenje vrjednije i objektivnije od našega. Tobože mi nemamo pravo vjerovati nekomu!

K. Pavić – Ako CK SKH<sup>46</sup> nije za Čička onda je on i protiv većine studenata koja ga je izabrala.

Dezinformacije SL<sup>47</sup> su velike i zato uredništvo treba pozvati na odgovornost.

---

42 Program 300 dana program je studentskog rukovodstva s kojim se nastojalo uspostaviti autonomiju Sveučilišta i poboljšati uvjete studiranja. Radikalizacijom studentskog pokreta ta pitanja došla su u drugi plan, a samim time i program koji ih je zagovarao.

43 Centralni komitet

44 Centralni komitet Saveza komunista Hrvatske

45 Isto

46 Isto

47 Studentski list



Ante Župan – Čičak kao ekstremni nacionalist ne može biti prorektor. On postaje simbol ekstremnog hrvatstva. On onemogućava ljudima da ostvare svoje „mračnije Žice“ i da ih ispolje.

Ako je Predsjedništvo SS<sup>48</sup> donijelo program „300 dana“ ono će ga bolje ostvariti. Čičak nije samo vjernik nego drži politička predavanja i djeluje kao „polukvalifikovani pop“. Čičak projicira volju Vatikana tj. nadnacionalnu organizaciju.

Župan je na kraju istakao da je Sveučilište mješavina nacija (Nakon ovoga nastalo je negodovanje, opće komešanje i skupna galama).

V. Pološki – Zašto predsjednik uzima uvijek riječ. Čičku se ne može dokazati da je nacionalista, ali oko njega se okupljaju nacionalisti, što je opasno.

Da je klerikalac isto se ne može dokazati, ali se oko njega okupljaju klerikalci što je isto opasno.

Karavidović – Bacamo sjenu na naše Sveučilište. Županove mračne Žice su po mom mišljenju Đodan i Veselica.

Josip Đelagić – Sve se svodi na hrvatstvo i srpstvo. On je istakao da je uzrok svega nacionalizam u ekonomskoj politici koja je za Hrvatsku bila do kraja negativna. On je kritizirao svako eksploatiranje ovoga naroda koje se već dugo provodi. Kao ilustraciju iznio je podatak da je 1959. Hrvatska sudjelovala sa 53% budžeta.

Na kraju se upitao dokle ćemo stići budemo li i dalje u ovoj zajednici zapostavljeni i ugnjetavani.

M. Duvnjak – Bit ću vrlo kratak i osvrnut ću se na neke tendenciozne i nepromišljene izjave pojedinih kolega.

Župan je rekao da se oko Čička okuplja ekstremno hrvatstvo i da je on simbol tog ekstremizma. Morao bih reći Županu da je za Čička 60-70 % studenata, a to je ipak većina studenata. Znači ta većina su ekstremni nacionalisti. Kada je to rekao Župan nije sigurno logički razmislio jer inače ako se ne radi o provokaciji on to sigurno ne bi ni rekao. Mislim da nam je svima sada jasno što je to šovinizam!

Nadalje zapitao bih ga što podrazumijeva pod tim „mračnim Žicama“ jer dozvolit ćete da njegova izlaganja zaključujem da on negira svoj narod kojemu nažalost i sam pripada. Kad govori o „mješavini“ na Sveučilištu onda sigurno želi reći da se ono ne može nikako nazvati „Hrvatsko Sveučilište“.

Živić – Župan uvijek govori čuo sam, no međutim treba se govoriti sa argumentima, a ne nešto sam prema vlastitoj volji i to neobjektivno izmišljati.

Bošnjak – Na našem sveučilištu prevladavaju Hrvati. Drugi narodi moraju podržavati taj program, koji će koristiti svima ne samo Hrvatima. Izgleda sve što je hrvatsko da automatski ne valja.

Nadalje govori o ekonomskoj situaciji i ističe da je to glavni razlog neslaganja. Devize odlaze tamo gdje se ne ostvaruju. Trebamo provesti III nacionalizaciju.

Pita Župana kakva je to mješavina na Sveučilištu. Navodi Županu govor Krste Crvenkovskog koji je izišao u VUS-u<sup>49</sup>. Svima se priznaje nacionalnost ali se Hrvatima i Makedoncima to želi osporiti.

Brkić – I. Z. Čičak je legalno izabran i da se izbori ponove on bi sigurno dobio. Na to ukazuju Šarengradska, Ekonomija i Poljoprivreda.

Čičak je protivnik Vatikana i prema tome Župan je to proizvoljno iznio što je za svaku osudu.

Čičak se ogradio od mračnih grupa.

Kroato – Suprotnoj strani smeta što se Čičak od glave do pete osjeća Hrvatom. Govori da ona ipak ne misli da je Opalić rekao onakve pogrdne riječi za recital na „Vezovima“.

Ovim je rasprava bila zaključena i sada se prišlo na izglasavanje zaključaka i pisma koja će se poslati: Rektoratu, Savezu studenata, uredništvu „Vjesnika“, Studentskom listu i RTV Zagreb.

Za pismo se glasalo ovako: 39 glasova za, 6 protiv, 4 uzdržana i 2 nije glasalo.

Tekst pisma donosimo u cijelosti:

„Povodom aktualne društveno-političke situacije na Hrvatskom sveučilištu, razmatrali smo na izvanrednoj skupštini održanoj 18. siječnja, pored ostalih pitanja naše stavove spram ovih događaja. Ustanovili smo da nas je velika većina bila uključena u tijek događaja nakon Sveučilišne skupštine. Izjasnili smo se za poštovanje demokratskih i samoupravnih načela i kod tih stavova stojimo i nadalje. Zbog toga odlučno osuđujemo sve one koji su nesocijalističkim i nesamoupravnim metodama unosili smutnju među studente i javnost. Posebno neslavnu ulogu u ovim događajima odigralo je rukovodstvo Saveza studenata,

---

49 Vjesniku u srijedu

Studentski list i ostali tisak koji je dezinformirao javnost. Stoga smatramo da rukovodstvo Saveza studenata i Studentskog lista nisu dorasli progresivnim društvenim gibanjima. Oni se naime pozivaju na stavove viših foruma i zaključke povijesno značajne X sjednice CK SKH-e, odričući drugima da su i oni uključeni u pozitivne tijekove našeg društva. Tragično je da se među studentima koji bi trebali biti jedna od avangardnih sila ovoga društva, nailazi naročito u organizacijskim oblicima na ovakvu isključivost, poduprtu etiketiranjem i prijetnjama.

Na kraju izražavamo svoju podršku Skupštini sveučilišta, rektoru i prorektorima, a posebno prorektoru-studentu I. Z. Čičku u borbi za znanstvenu, socijalističku i nacionalnu orijentaciju autonomnog Hrvatskog sveučilišta.“

## ZAVIČAJNI KLUB STUDENATA ĐAKOVŠTINE

Zapisnik vodili:

Marko Duvnjak i Ante Rančić

**Zagreb, 20. veljače 1971.**

### SASTANAK UPRAVNOG ODBORA

U Zagrebu, 20. veljače 1971. održan je u sobi 318/4 na „Savi“ sastanak Upravnog odbora.

Prisutni su sljedeći članovi Upravnog odbora:

Ivan Brkić, Krešimir Pavić, Ivica Dragila, Ivica Čizmarević, Dubravko Filipović, Tomislav Šarčević, Ante Rančić, Vinko Balabanić i Marko Duvnjak.

Prisutni su bili i ovi članovi kluba:

Danko Perković, Željko Šplot, Ivan Živić, Ante Soldo i Ivica Kardinal.

Ovaj sastanak je bio informativnog karaktera prigodom održanog predavanja hrvatskoga povjesničara i pisca Zvonimira Kulundžića u Đakovu, 16. veljače 1971. na temu „Tragedija hrvatske historiografije“.

Osim ovoga raspravljalo se i o gostovanju hrvatskog pjevača zabavne glazbe Vice Vukova koje se treba održati u ožujku ili travnju ove godine.

Zapisničar:  
Marko Duvnjak

## 27. III 1971. Sabor studenata Đakovštine

Prisutno je iz općine Branko Špehar  
Jurić (Milan)<sup>50</sup>

Uvodnu riječ dao je Ivica Brkić. Pozdravio je sve prisutne i rekao neke uvodne crte po kojima bi ... (*nedostaje tekst*).

Perković – Dao je uvodne napomene što se tiče problematike u Đakovštini, u Klubu i na sveučilištu.

Branko – O političkoj situaciji kaže da nema nešto naročito reći, osim nekoliko političkih ekscesa koji su bili krivo tumačeni i bilo je uloženo mnogo truda da se oni riješe.

Poduzete su mjere i konkretne akcije oko popisnica za stanovništvo.

Zajam za ceste je jedan od osnovnih problema. Ceste su preduvjet za razvoj, a njih nije bilo uopće. Plan od 600 000 000 koliko je planirano, smatra se da će biti ostvaren. Konkretno će se surađivati sa klubom oko akcije prikupljanja sredstava koji bi od građana koji žive u Zagrebu, a potječu iz Đakova, prikupljali dobrovoljna sredstva.

- Na nekoliko skupova je bila vođena rasprava o ustavnim amandmanima. Uglavnom među rukovodećim tijelima.

- Karakteristično je da se luta u traženju za najboljim privrednim rješenjima, bilo je kontakata sa zagrebačkim privrednicima. To se prilično sporo odvija naročito zbog partnera koji to uvjetuju.

- Glavni problem je promjena kadrovske strukture na odgovornim položajima koji su bili za promjenu, ali kad je trebalo primiti mlade ili otići nisu to činili.

Primjer konkretnijeg rada je „Posavina“ gdje je smijenjen direktor i šef komercijalne službe. Raspisan je natječaj za to mjesto.

- U „Đakovčanki“ se također vrše radikalne kadrovske i tehnološke promjene strukture.

---

50 Zapisničar nije naveo ime gospodina Jurića. Riječ je o odvjetniku Milanu Juriću, u to vrijeme predsjedniku Ogranka Matice hrvatske iz Đakova. Tijekom diskusije spominje se i prof. Jurić, zapravo Dragutin Jurić, Milanov brat, gimnazijski profesor i jedan od istaknutijih aktivista događanja s početka sedamdesetih godina.

- Što se tiče političke situacije ona je gotovo ista kao prije i kaže da nema nekog novog slučaja. Što se tiče spomenika taj je problem riješen.

- Što se tiče novca još nije riješeno.

- Nesuglasice su otklonjene, to je bila neka međuzavisnost.

Balabanić – Pokreće pitanje đakovačke privrede. Pita zašto se ne ubrza izgradnja nekih privrednih objekata. Izgradnja peradarne, klaonice itd.

Karavidović – Pita zašto se dosadašnje snage koje su vodile privredu na jedan rigorozniji način ne smjene i dovedu drugi ljudi.

Brane kaže da te ljude štiti i pravni poredak. Poduzimaju se mjere oko integracije „S. Gelija“ i Pilane.

Rančić – Zahtjeva da se izjasni o političkoj situaciji u Jugoslaviji što se tiče sistemskih promjena, naročito oko ustavnih promjena. Kaže da će ako se ovako nastavi Hrvati će se raseliti. Brane mu kaže da ovi amandmani ipak mnogo donose. Tu Rančić navodi Šiblov govor i kaže da oni ništa ne donose, a Božo Duvnjak kaže da Rančić malo krivo tumači, a da je Šibl rekao kako je to samo prva faza u razvitku sistema tj. da će suštinske promjene tek sada doći.

Brkić – Daje obavještenje o reagiranju sveučilišta na akcije kluba, konkretno sa Vicom..

Jurić – Pozdravlja skup. Kaže da će vršiti službu trenutno na funkciji predsjednika matice. Prije se, kaže on nije moglo ovako govoriti. Matica, kao stav (? , *nečitko napisano*) društva, odigrala je značajnu ulogu, po ocijeni progresivnih činilaca, ona je stvarni tumač 10. sjednice i politike CK SKH.

Đakovo nema tradicije intelektualne i to stvara teškoće u ostvarenju te politike. Navodi program SO<sup>51</sup>, na kojem se groze. Ne znaju što su te proslave, a proslava koja bi se odnosila na slavu hrvatske nacije. Proslava Radića, smrti Eugena Kvaternika, Augusta Cesarca itd.

Zalaže se za proslavu i emancipaciju hrvatske nacije i svih oblika vrednovanja. Kontaktira se sa svim znanstvenim radnicima.

Program rada Matice ide u pravcu te nacionalne emancipacije koja će se naročito očitovati u kulturnom, jezičnom i uopće nacionalnom pogledu.

U akciju za izgradnju doma se ulaže mnogo truda. Očekuje se pomoć pri organizaciji. Za proslavu smrti Zrinskih i Frankopana će se također mnogo uložiti da se daci i ostala javnost o tome više upozna.

Matica hrvatske se zove hrvatska i djelovat će u Hrvatskoj emancipirajući ono što je hrvatsko.

Matica ima u planu da objavi zbornik gdje će ljudi koji imaju smisla za pisanu riječ, a oni su već pronađeni. Apelira da i mi iz Života kulturnog, političkog itd. pišemo u zbornik.

Svaki narod ima svoje posebnosti koje treba održavati, naročito što se tiče narodnih običaja.

Koliko će se u zborniku uspeti ovisi o svim zainteresiranim faktorima.

Matica u Đakovu je mnogo doprinijela u utemeljenju lista „Hrvatski tjednik“.

Mnogo se kontaktira sa ljudima iz inozemstva.

Mnogi kulturni i prosvjetni radnici imaju mentalitet visoko činovnički koji sluša i čeka direktive itd.

Takve treba izolirati i isključiti.

Matica treba odigrati značajnu ulogu u podizanju nacionalnog duha. Matica je zainteresirana i za proboj Učke. U Istri nema nijedne knjižare iz Zagreba.

Što se tiče odnosa sa sveučilištem ti odnosi koji nisu regulirani će još potrajati. Postoji neki materijalistički cilj tj. zarada koja će se sigurno odraziti na rad. Smatra da sveučilište treba ući u sastav matice. Zakupio je prostorije kina za cijelu godinu bojeći se konkurencije.

U Đakovu će se osnovati knjižara Matice hrvatske u Đakovu.

Što se tiče popisa stanovništva sve je uređeno i popis će se uredu izvršiti.

Suradnja Matice i Kluba je otvorena i ona će postojati.

Duvnjak – govori o suradnji koja se prije očitovala u suradnji sa Sveučilištem, što ono nije prihvatilo.

Prof. Jurić – Pozdravio je skup i dao prijedlog da se u korist centra „Naš put“ uključimo sa svojim pisanjem o studentskoj problematici.

Založit će se da u raspodjeli budžeta dobijemo sredstva.

Radi na rješavanju nekih problema iz područja prosvjete, religije, kulture itd.

Duvnjak također govori o aspektu prijema u SK<sup>52</sup>.

---

52 Savez komunista

**10. lipnja 1971.**

## **IZVANREDNA SKUPŠTINA KLUBA**

Sabor je održan na inicijativu većine članova kluba. Razlog tome je da se razmotri najnovija politička situacija na području općine Đakovo. Razlog tome je vijest da je u općini Đakovo došlo do još jedne afere. Radi se o negativnim vojnim karakteristikama koje su pisane od 1961. – 1967. 326 mladića Đakovštine je ocrnjeno na lažan način u svojim kartonima u rubrici tzv. „32“.

Riječ je uzeo predsjednik kluba Ivica Brkić.

Brkić – Bio sam na sjednici sabora općine. Najviše se govorilo o famoznim rubrikama pod imenom „32“<sup>53</sup>. Pitam se tko može na takav gnusan i lažan način pisati karakteristike. Takve laži kao što su „ustaški nastrojeni“, „orijentirani kaubojski“ i „okrenut zapadu“. Pitam se da mi je otac i bio ustaša tko mene može tim imenom nazivati ako ja to nisam bio. Rekao sam da ćemo i dalje pjevati naše nacionalne pjesme i rodoljubne pjesme. Našu himnu „Lijepa naša“, „Vilu Velebita“ i o Stjepanu Radiću.

A. Rančić – Čita prijedlog prednacrt pisma za javnost koje su sastavili 8 članova kluba.

Perković D. – Nije bitno kako su pisane karakteristike. Bitno je gledati tko je u karakteristikama. Posebno treba gledati taj kriterij u Đakovu. On je imao cilj diskvalificirati naše hrvatske omladince. One su lažne i politički štetne. One su primitivne jer su ih primitivci sastavljali. U Đakovu je bila garnitura političara koja je svakom više koristila nego hrvatskom narodu. Čitav aparat koji su to radili treba odmah smijeniti. Od 326 ljudi samo 2% su ljudi drugih nacionalnosti a najviše, razumljivo, ima Hrvata. Od ljudi srpske nacionalnosti samo je 7. Za njih je mnogo blaži ton.

B. Duvnjak – Pita tko je gost i neka se predstavi.

C. Perković – Tko su „provjereni“ ljudi Dane Mandića. „To su agenti stare političke garniture.“ Treba identificirati te provjerene ljude.

M. Čušić – Ja sam Srbin i Dane Mandić mi je rekao kada sam završavao gimnaziju ako položim maturu sa 4 da ću biti primljen u vojnu akademiju. A on mi je rekao ako znaš kojeg Hrvata koji je položio maturu sa 2 bit će i on primljen. Ja sam govorio jednom što mu je stric

---

53 Jedna od rubrika koje su popunjavali zaposlenici u vojnim odsjecima prilikom regrutacije.



bio ustaša, a on to nije prihvatio. Mogu reći da je mentalitet Hrvata takav da neće u vojsku.

- A. Rančić – rekao bih kolegi Čušiću da njegova tvrdnja nije baš točna da Hrvati neće u vojsku. Činjenica je da Hrvata nema u armijskim strukturama ni 10%. Oni nisu potpuno ravnopravni. Službeni jezik u vojsci je srpski. Postoji jedan negativan odnos prema Hrvatima koji ih sprječava da uđu u vojsku. Najbolji primjer za ovo su i ove karakteristike koje su danas na dnevnom redu ovdje.
- Z. Hardi – Dane Mandić je na tečaju bio pripreman za pisanje takvih laži u rubrikama „32“.
- M. Duvnjak – Tu „rubriku“ je uveo DSNO<sup>54</sup>. Svi ti „Mandići“ su se raširili u Hrvatskoj. To su nedjela i zločini. Sve je jasno čemu se vodilo pisanjem takvih rubrika. Da su se te rubrike vodile za sve nacionalnosti jednako onda bi to bilo drugačije. Za mene nije kazna ako se akteri takvog pisanja smjene sa takvog mjesta. To je narodni zločin.
- B. Duvnjak – Sredstvo javnog informiranja u Đakovu drže ljudi koji su poraženi svojim ideologijama, koji su deklasirani. To sam vidio u razgovoru sa šefom stanice u Đakovu. Nije istina ovo što je netko spomenuo u diskusiji da Hrvati neće u vojsku. Ima mnogo uzroka za to.
- I. Brkić – Čitana su pisma na sjednici općinskog sabora. Utvrđeno je mnogo protupravnih djela Dane Mandića i njegovih „povjerljivih ljudi“. Čovjek iz Đakova je bio kandidat za vojnu akademiju. Prošao na pregledu u Beogradu. Dane Mandić ga je poslao na odsluženje vojnog roka umjesto u vojnu akademiju. Čovjek se žalio nadležnim forumima, ali nije uspio.
- K. Pavić – Trebalo bi ispitati takve karakteristike u cijeloj Hrvatskoj. Osim Đakova, Orahovice, postoji još mnogo takvih mjesta.
- A. Rančić – Jedan se problem nameće. Dane Mandić je „sitna riba“. Neminovno dolaze na vidjelo pogreške iz Rankovićevog unitarističkog doba. Slavonija je tu potpuno ekonomski diskvalificirana. Osiromašivanje seljaka poljoprivrednika i njegov odlazak u inozemstvo (...) je uvjetovano zapostavljanjem u ekonomskom smislu od strane federacije. Ako se prihvati Lenjinova definicija da je „politika koncentrirani izraz ekonomike onda su ove karakteristike i mnoge druge pogreške samo druga strana medalje, tj. u političkom smislu.

---

54 Diskutant je vjerojatno mislio na Savezni sekretarijat za narodnu obranu, a nazvao ga Državnim sekretarijatom za narodnu obranu.

Na kraju ove točke sabor je prihvatio ovo pismo koje je klub uputio javnosti. Upućeno je „VNS“-u (vidi VVS 23.VI 1971. u „Ogledalu“), „Večernjem listu“, „Vjesniku“ i drugim dnevnim tiscima u zemlji.

Druga točka bila je priprema za ovogodišnje Vezove. Mnogi diskutanti su govorili o pripremi. Usvojen je prijedlog da se na Vezove pozove predsjedništvo SSZ<sup>55</sup> i SSH<sup>56</sup> te prorektor I. Z. Čičak.

**Zagreb, 9. XII 1971.**

### Zapisnik

Dana 9. XII 1971. održana je druga sjednica novoizabranog upravnog odbora<sup>57</sup> s početkom u 18:30 h. Sjednici je prisustvovalo 14 drugova od 16 članova. Predložen je sljedeći dnevni red:

---

55 Savez studenata Zagreb

56 Savez studenata Hrvatske

57 Novoizabrani upravni odbor konstituiran je najvjerojatnije na godišnjoj sjednici (saboru) Kluba održanoj 13. studenoga 1971. godine. Na žalost, u knjizi zapisnika sa sjednica Zavičajnog kluba ova sjednica nije evidentirana. Informaciju o njoj donio je Đakovački list u broju od 25. studenoga 1971. godine. U članku se kaže sljedeće:

„Dana 13. studenoga 1971. godine u 14 30 sati održan je godišnji sabor Zavičajnog društva Đakovštine. Na saboru je bilo nazočno 120 studenata, članova Zavičajnog društva, te veliki broj gostiju. Između ostalih, saboru su bili nazočni predstavnici SSZ i SSH: Dražen Budiša, Ante Primorac, Ferdo Bušić, Stjepan Sučić, Veljko Božikov, Krešimir Ganeza, te prorektor Hrvatskog sveučilišta Ivan Zvonimir Čičak. Saboru su bili nazočni i društveno – politički radnici općine Đakovo, predstavnici gospodarskih organizacija općine, te predstavnici Matice Hrvatske i Zavičajnih društava iz Imotskog, Vinkovaca, Osijeka, Primoštena, Istre, Hercegovine i predstavnici odbora Zavičajnog društva Županje i Rusina - Ukrajinaca kao i ostali prijatelji društva. Nakon izvješća o radu, koji je podnio predsjednik kluba Ivica Brkić, slijedila je rasprava o gotovo svim problemima u općini i SR Hrvatskoj. Naglasak u raspravi stavljen je na suvremena društveno-politička kretanja u društvu. U raspravi o ustavnim amandmanima studenti Zavičajnog društva su zaključili da je predloženi nacrt ustavnih amandmana u mnogo čemu nedostatan, nestručno i neznanstveno formuliran, pa su ga kao takvog odbacili. Ovaj prednacrt amandmana, po mišljenju studenata Đakovštine, ne rješava u potpunosti nacionalna, kulturna i gospodarska pitanja Hrvatske i hrvatskog naroda. Smatraju da će se ti nedostaci dopunskim izmjenama ispraviti. Studenti Đakovštine zahtijevaju da se o amandmanima i dalje kako bi svoj udio u raspravi dale sve strukture hrvatskog naroda, a naročito radnici zaposleni u inozemstvu. Traže, i što hitnije rješenje bankarskog, deviznog, carinskog i vanjsko – trgovinskog sustava.

U razgovoru s privrednicima općine izražena je želja i potreba što bržeg vraćanja studenata nakon završenog studija kako bi se što prije riješila aktualna kadrovska problematika u općini. U tom smislu posebnu zainteresiranost pokazali su rukovodioci PIK-a Đakovo. Sabor je na kraju izvršio izbor novog rukovodstva i zacrtao plan rada za sljedeću godinu. Na saboru je za predsjednika Zavičajnog kluba jednoglasno izabran Ante Rančić. Upravni odbor: v.d. tajnika Željko Šplajt“

1. Kooptiranje u UO
2. Donošenje globalnog plana rada za sljedeće godine i donošenje financijskog plana
3. Detaljno programiranje sljedećih akcija sa zaduženjima (pobratimljenje sa Imoćanima, ... *nečitljivo*)
4. Razno

1.d) - Većina prisutnih prihvatila je prijedlog predsjednika da novi član UO-dбора bude Uzun Petar. Nakon toga prelazi se na drugu točku dnevnog reda.

2.a) Rančić Ante predlaže da bi jedna od važnih akcija u budućem nam radu bila pobratimljenje sa Imoćanima. Zamisao većine je da bi došlo do organiziranja akademije, izmjene simboličnog poklona u prostorijama kluba, Šenoina 26. U vezi tog organiziranja pobratimljenja Rančić predlaže da nismo u mogućnosti bar u tijeku ove godine to uspješno organizirati. Za riječ se javio Duvnjak Marko koji forsira da se to pobratimljenje organizira što prije. Upravni odbor se složio jednoglasno da se održe dvije važne akcije razgovor s Komitetom i sa inozemcima do Nove godine i tu je palo par prijedloga u vezi samog termina održavanja razgovora s inozemcima. Većina se složila da stupimo u razgovor sa organizatorom predavanja – Općinski sindikat i da onda točno odredimo sam dan predavanja s inozemcima. Pavić Krešimir je predložio da taj termin bude 30. XII i 2. I 1972. Za prvi termin je glasovalo 4 člana, a većina je usvojila ovaj drugi termin – 2. I 1972. znači ispred ZD<sup>58</sup> studenata sam datum održavanja je 2. I 1972.

2 b) Slijedilo je par ideja u vezi građe materijala koji bi se iznio na predavanja. Petar Uzun je predložio da se iznese najjednostavnijim jezikom o: amandmanima, o štrajku, o devizama, o blokiranju deviza u đakovačkim bankama i momentalnim događanjima na političkoj sceni u općini i SRH<sup>59</sup>. Za riječ se javio Dragovan Mijo koji je podržao prijedlog Uzuna. Dogovoreno je da bi o deviznom sustavu trebali objasniti ljudima Uzun i ... (*nečitko*).

Problem oko seljaštva i problem sela dati će Balabanić Vinko.

2 c) Nakon toga prešlo se na razgovor oko termina održavanja sastanka sa Komitetom u Đakovu. Pao je prijedlog da taj termin bude 30. XII 1971. Većina je to prihvatila i donesena je odluka jednoglasno da se Komitet obavijesti jednim skraćenim dopisom kako bi Komitet bio na okupu zakazanog termina. Brkić Ivica je predložio da se trebamo zbližiti s Komitetom i da je to veoma važno. Izglasano

---

58 Zavičajno društvo

59 Socijalistička Republika Hrvatska

je 2/3 većinom da se ide na razgovor sa Komitetom jer je prethodno došlo do nekih manjih nesporazuma.

Predloženo je da se uoči održavanja Đakovačkih vezova zbližimo, dogovorimo s Maticom Hrvatskom, da bi se što bolje organizirao taj veliki manifest smotre folklora u Đakovštini.

Uslijedila je diskusija u vezi dodjele kredita studentima, ... (*nečitko*).

Upravni odbor je energično zahtijevao da ZD<sup>60</sup>-studenata Đakovštine ima te kompetencije da utječe na dodjelu kredita studentima.

Pavić Krešimir je zamolio klub da li bi klub mogao pomoći galeriji koja je osnovana u Vrpolju. On je predložio da bi se sredstva koja bi se sakupila od priredbe dodijelila galeriji Ivan Meštrović u Vrpolju. Na toj priredbi trebao bi pjevati Vice Vukov.

Upravni odbor se slaže da ćemo pomoći galeriji i da ćemo se početi dogovarati s pjevačem koji bi nastupio. Predsjednik je upitao prisutne da odredimo točno ljude koji bi organizirali i sudjelovali u organizaciji nastupa tog pjevača. Zadužili bi se drugovi: Rančić Ante, Pavić Krešimir, Plazonić Stipan, Balabanić Vinko, Brkić Ivica. Ako ne bi mogao Vice Vukov nastupiti pozvat ćemo Borić Tomislava, Veru Svobodu i Julija Njikoša. Pavić je predložio daljnju točku u planu rada kluba da se pozovu ugledni naučnici, predavači, pjesnici i da se održi predavanje u kubu, Šenoine ulice 26. Duvnjak Marko je predložio da bi se moglo pozvati i bar jedno kazalište u Đakovo.

Na inicijativu Rančića određeni su ljudi koji će odlaziti na sastanke u PSSZ<sup>61</sup>-a. Za kulturu: Pavić Krešimir, Plazonić Stipan; za standard: Šimić Josip, Dragovan Mijo, Balabanić Vinko; za reformu: Pintarić Ivica, Čizmarević Ivica, Njirjak Zlatko; specijalne aktivnosti: Lukačević Mladen, Živić Ivan, Perić Matija; za koordinaciju: Dragila Ivica i Rančić Ante. Gore navedeni će odlaziti u PSSZ<sup>62</sup>-a i svaki dan će odlaziti po poštu i ako nije njegova ostaviti je i aktivno djelovati i podnijeti izvještaj u Upravnom odboru.

Poslije ovoga prijedloga Rančića, slijedio je prijedlog ... (*nečitko*) Željke koji će kao i obično podržati poštu i ljude koji su zaduženi obavijestiti, ako ne usmeno, onda poštom, jer se obično te pozive šalje par dana unaprijed.

Za riječ se javio Pavić Krešimir koji je zadužen da bude na sjednicama pri PSSZ<sup>63</sup>-a (za kulturu) jer se poteglo pitanje dobivanja financija Zavičajnom

60 Zavičajno društvo

61 Predsjedništvo Saveza studenata Zagreba

62 Isto

63 Isto

društvu u vezi kulturnih manifestacija. Dogovoreno je da će Pavić Krešimir napraviti izviještaj o mogućim dobivanjima što se tiče financija za kulturu.

U nedjelju 12. 12. 1971. održava se osnivačke skupštine zavičajnog društva ... (*nečitko*) i da će u ime kluba skup pozdraviti Brkić Ivica.

Program rada za sljedeću godinu ukratko će napisati Dragila Ivica u najskorijem vremenu.

Jedan od dogovorenih prijedloga sa zadnjeg sastanka bio je da klub kupi stolni tenis, šah i druge rekvizite. Za diskusiju se javio Dragila Ivica koji obrazlaže da moramo kupiti ulje, platiti čistačice, zabraniti pušenje i tome slično i da on smatra da baš nije najpoželjnije da kupimo te rekvizite već da taj novac utrošimo u druge svrhe. Brkić Ivica je predlagao da se točno odrede ljudi koji će se zadužiti da dežuraju u klubu ako bi se nabavili navedeni rekviziti. Zaključeno je definitivno da Plazonić i Perić kupe stolni tenis, šah i druge rekvizite. Tim drugarima bit će dodijeljena sredstva u iznosu 100 000 (Perić-Plazonić). Zatim dogovoreno je da se kupi radio s gramofonom i ploče. Ti rekviziti će se smjestiti u ormare. Dogovoreno je da već od 18 sati počima djelovati na području rekreacije st. tenis i šah i da ključeve imaju Plazonić, Perić. Dogovoreno je da već u idući četvrtak započnemo s ovim radom.

Sjednica Upravnog odbora završena je oko 21.30 sati u prostorijama kluba.

Predsjednik:  
Ante Rančić

Zapisničar:

## SUMMARY

Borislav Bijelić

### MINUTES FROM THE MEETING OF THE REGIONAL CLUB OF STUDENTS FROM THE ĐAKOVO REGION IN 1970 AND 1971

The minute book from the meeting of the Regional Club of Students from the Đakovo Region is one of rare documents that give us at least some kind of insight into the activities of its members in the period between 1966 and 1971. All the way until the end of 1971, the club was occupied with typical student issues, and from then on it was encouraged by the Croatian National Movement, and was active as its integral part. The material which we have to offer here is not of great extent, but it could certainly be of use to some future researchers of this topic, which is of great importance not only for the local, but also for the national history.

